

Úděl

V ten večer kdy odhodil křídla
(vždyť létání tak bolí)
spálil své verše na něž byl kdysi tak hrdý
(vždyť z básní krvácel tisícem ran až k mdlobě)
a sny amputoval jediným tahem ostří
(vždyť sen je mučení duše jež obrací se naruby)

V ten večer kdy odhodil svá křídla
vykročil cestou smrtelníků
vstříc soumraku

Za svítání však náhle
zradila ho zem pod nohama
a znovu se vznesl vzhůru k obloze

Zapomněl vytrhnout z kořenů i srdce